

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 51C/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121388381
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Perďochová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:6121388381.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Perďochovou, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpeného právny zástupcom: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s. r. o, so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: UNIQA pojišťovna, a. s., so sídlom Evropská 810/163, Praha, Česká republika, IČ: 492 40 480, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom UNIQA pojišťovna a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Krasovského 3986/15, Bratislava, IČO: 53 812 948, právne zast. Advokátska kancelária CLS Čavojský & Partners, s.r.o., so sídlom Zochova 6-8, Bratislava, IČO: 36 854 972, o zaplatenie 583,28 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 583,28 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 583,28 Eur od 3.2.2021 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde v Banskej Bystrici dňa 09.06.2021 domáhal voči pôvodnému žalovanému zaplatenia sumy 583,28 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 583,28 Eur od 03.02.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 28.11.2020 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Z. G. N., EČV: K ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola spoločnosť MS-MONT, s.r.o., IČO: 47 646 888, so sídlom: Minčolská 1782/1, 010 08 Žilina. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla X. T., EČV: M v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Žalovaný uvedenú poistnú udalosť evidoval pod č. 20.20007.0050306.1. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 90/2020 zo dňa 07.12.2020, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky X. Z., EČV: K za nájomné vo výške 83,34 Eur bez DPH denne a za jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25,- Eur bez DPH. V zmysle Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 90/2020 bolo náhradné vozidlo dané do užívania poškodenému dňa 07.12.2020. Nájom náhradného vozidla trval od 07.12.2020 do 22.12.2020 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise až do doručenia krycieho listu žalovaným, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia vykonávania svojej zárobkovej činnosti. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 1242020 zo dňa 22.12.2020,

splatnú dňa 29.12.2020 na sumu 1358,34 Eur bez DPH za dobu užívania náhradného vozidla od 07.12.2020 do 22.12.2020, t.j. 16 dní. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, na ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Vynaložením predmetných nákladov na nájom náhradného vozidla poškodenému vzniká voči žalovanému nárok na ich náhradu. Poškodený dňa 22.12.2020 odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla vo výške 1358,34 Eur bez DPH spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z faktúry č. 1242020 v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.12.2020 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 1358,34 Eur bez DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným, listom zo dňa 22.12.2020. Žalovaný dňa 18.01.2021 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 775,06 Eur. Dôvod, pre ktorý žalobcovi nenahradil náklady na nájom náhradného vozidla v celej výške, žalovaný žalobcovi neoznámil, a teda postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil svojvoľne. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 583,28 Eur predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vo výške 1358,34 Eur a poskytnutým poistným plnením vo výške 775,06 Eur. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila i súdna prax, v zmysle ktorej skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018). Ďalej žalobca poukázal na to, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla po celkovú dobu od 07.12.2020 do 22.12.2020, t.j. do doručenia krycieho listu žalovaným, bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Dojednané nájomné vo výške 1358,34 Eur, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn.: 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas doby, keď sa po nevyhnutnú dobu nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018). S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia vo výške 775,06 Eur žalobcovi ako postupníkovi, a to ku dňu 03.02.2021, nakoľko bol povinný poskytnúť poistné plnenie žalobcovi do 15 dní po skončení

prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, t.j. po 18.01.2021, kedy žalovaný žalobcovi poskytol časť poistného plnenia, a teda najneskôr mohol skončiť šetrenie poistnej udalosti. V tejto súvislosti poukázal na v súdnej praxi vyslovený názor v obdobných súdnych sporoch, v zmysle ktorého pri akceptácii názoru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinností, ktorá mu bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, by v zásade poisťovňa bola hrozbou sankcie v podobe úroku z omeškania motivovaná iba k splneniu svojich nepeňažných povinností riadne prešetriť poistnú udalosť a výsledok oznámiť poškodenému, ale nie k plneniu svojej povinnosti peňažného charakteru, poskytnúť peňažné plnenie. Dovodené do ad absurdum - pre poisťovňu by bolo výhodné a priori každý poistný nárok odmietnuť a každú poistnú udalosť iba prešetriť, oznámiť poškodenému v každom prípade akékoľvek dôvody, pre ktoré odmieta poskytnúť poistné plnenie a poistné plnenie poskytnúť až v dôsledku podanej žaloby. Nie každý poškodený by svoj nárok uplatnil súdnou cestou a prípadné neuplatnené nároky poškodených by mohli prevýšiť eventuálne náklady poisťovne na úhradu trov konania žalobcov. Poškodený by bol tzv. nedobrovoľným veriteľom, t.j. veriteľom, ktorým sa stal nie na základe svojej vôle, ale nútene - nedobrovoľne, v dôsledku protiprávneho konania, z ktorého mu vznikla škoda. Navyše výklad, podľa ktorého by jedna kategória dlžníkov (poisťovne pri nárokoch z povinného zmluvného poistenia) bez legitímneho dôvodu z hľadiska možnosti uplatnenia úrokov z omeškania voči nim, mala byť vo výhodnejšom postavení oproti iným dlžníkom naráža aj na ústavný princíp rovnosti (čl. 12 ods. 1 Ústavy) a právo vlastníť majetok (čl. 20 Ústavy) (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133).

3. Okresný súd v Banskej Bystrici žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel dňa 29.06.2021 vydaním platobného rozkazu (č. I. 15 spisu).

4. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor. Mal za to, že pri uplatňovaní nároku je nutné prihliadať aj na časovú primeranosť vypožičania náhradného vozidla, pričom poškodený má síce nárok na náhradu nákladov, ktoré sú účelne vynaložené, avšak to najmä s ohľadom na dobu trvania nájmu. Žalobca dňa 7.12.2020 uzatvoril s poškodeným Nájomnú zmluvu; z odovzdávacieho / preberacieho protokolu vyplýva, že nájom trval od 7.12.2020 do 22.12.2020 (t. j. 16 dní). Žalovaný však túto dobu považoval za neúmernú, a to s poukazom na obvyklú dobu opravy vozidiel, rozsah poškodenia vozidla, ako aj ďalšie skutočnosti. Poukázal na skutočnosť, že prenájom náhradného vozidla je síce v zmysle judikatúry (R 7/92) považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu, avšak pri posudzovaní oprávnenosti uplatňovaného nároku je potrebné prihliadať na skutočnosti uvádzané v judikáte R 7/92. Náhrada škody nemá plniť reparačnú funkciu v zmysle plnej kompenzácie nákladov vynaložených na nájom náhradného vozidla bez zohľadnenia ich účelnosti. Je potrebné prihliadať aj na cenovú primeranosť takýchto nákladov, čo má podstatný vplyv na určenie skutočnej výšky škody v zmysle § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Poukázal aj na rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 1.6.2015, sp. zn. 25 Cdo 4868/2014 a zo dňa 28.2.2013, sp. zn. 25 Cdo 232/2012 a rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 9.6.2016, sp. zn. 1Cob/85/2015, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.6.2016, sp. zn. 3MCdo 3/2015 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 30.3.2010, sp. zn. 25 Cdo 3911/2007, rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. IV. ÚS 2043/17. Žalovaný nesúhlasil s dĺžkou nájmu, nakoľko tá ani nekopíruje dĺžku vykonávanej opravy poškodeného vozidla. Keby aj dĺžka nájmu náhradného vozidla kopírovala dobu, počas ktorej bolo poškodené vozidlo v servise, je potrebné uvedené dve skutočnosti od seba odčleniť a nárok na refundáciu nákladov vynaložených poškodeným na nájom náhradného vozidla posudzovať ako samostatný nárok nezávislý od iných veličín a právnych skutočností (ako napr. dĺžka trvania opravy), nakoľko zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že tieto dve veličiny sa nutne musia prekrývať. To znamená, že aj keď oprava trvala určitý počet dní, nie je úlohou súdu sa bez ďalšieho s týmto stotožniť (a túto dobu vzťahovať ako účelnú a nevyhnutnú aj na nájom náhradného vozidla), ale posúdiť a zvážiť jednotlivé úkony, dni, prestoje a pod. Žalovaný uznal ako obvyklý a účelný nájom náhradného vozidla v dĺžke 9 dní (odo dňa 7.12.2020 do dňa 15.12.2020), a to s ohľadom na technologické postupy a normohodiny uvedené vo faktúre vystavenej servisom. V zmysle faktúry vystavenej servisom ako dátum dodania tovaru / vykonania služby je uvedený dátum 15.12.2020, hoci v zmysle preberacieho protokolu k Nájomnej zmluve bolo vozidlo žalobcovi poškodeným odovzdané až dňa 22.12.2020, t. j. o týždeň po dodaní služby servisom v zmysle faktúry za opravu. Vzhľadom na uvedené nezrovnalosti je potrebné

podrobne preskúmať priebeh procesu opravy poškodeného vozidla tak, aby doba trvania opravy poškodeného vozidla bola obvyklá a poistné plnenie zodpovedalo účelne vynaloženým nákladom. Z povinného zmluvného poistenia nemôžu byť hradené náklady na nájom náhradného vozidla, ktoré poškodený vynaložil z dôvodu, že tretia osoba zapríčinila prieťahy pri vykonávaní opravy poškodeného vozidla. Nemôže byť na ťarchu žalovaného skutočnosť, že niekto iný ako škodca zapríčinil, že oprava poškodeného vozidla trvala dlhšie, ako je obvyklé. V danom prípade je potrebné skúmať, kto / čo zapríčinil / zapríčinilo prieťahy pri oprave poškodeného vozidla a za tieto prieťahy by subjekt, ktorý ich zapríčinil, mal niesť zodpovednosť namiesto žalovaného. Žalovaný svojím postupom k prieťahom pri oprave poškodeného vozidla neprispel, obhliadka poškodeného vozidla bola z jeho strany vykonávaná bez zbytočného odkladu po tom, ako bol na obhliadku vyzvaný. Úlohou a zmyslom povinného zmluvného poistenia je krytie o.i. vecných škôd, ktoré vznikli v súvislosti s prevádzkou poisteného vozidla, a ktorých náhrada je nevyhnutná a účelná. Zodpovedný subjekt, t.j. poisťovňa ako žalovaný je povinný nahradiť skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie či prenájom vozidla prevyšujúcu náklady na prevádzku vlastného vozidla, len v rozsahu účelne vynaložených nákladov na požičané náhradné vozidlo, t.j. v sadzbách obvyklých pre vozidlo porovnateľné s poškodeným vozidlom a po dobu obvyklú prenájmu. Je v súlade s uvedenou myšlienkou, ak od poškodeného poisťovateľa požaduje obozretnosť pri nájme náhradného vozidla, jeho nevyhnutnosť, účelnosť a hospodárnosť. V tomto prípade bolo poškodené vozidlo používané dlhšie ako bolo nutné a účelné. Žalovaný predložil aj screenshoty cenových ponúk náhradných vozidiel v porovnateľnej cenovej kategórii s poškodeným vozidlom. Žalovaný zotrval na záveroch likvidácie predmetnej poistnej udalosti, nakoľko poškodenému svedčal nárok na poistné plnenie len za dobu, ktorá je obvyklá na opravu poškodeného vozidla, pričom túto dobu vyhodnotil žalovaný na základe záverov likvidácie, predložených dokumentov a dôkazov na dobu 16 dní, ktorú považoval za dostatočnú a primeranú rozsahu poškodenia poškodeného vozidla. Ak by napriek uvedenému pretrvávali pochybnosti súdu o dĺžke doby opravy poškodeného vozidla a o výške odplaty za nájom náhradného vozidla, žalovaný navrhol vyžiadať si odborné vyjadrenie alebo vykonať znalecké dokazovanie ohľadom toho - aká by bola obvyklá doba opravy vozidla vzhľadom na rozsah jeho poškodenia a výrobcom vozidla stanovený postup pri jeho oprave a - aká bola obvyklá výška nájmu náhradného vozidla obdobnej kategórie ako bolo poškodené vozidlo v danom mieste a čase. Zároveň navrhol vykonať v konaní výsluch štatutára autoservisu, ktorý opravu poškodeného vozidla vykonal, resp. výsluch ním poverenej osoby, ktorá opravu vozidla vykonala, a to za účelom objasnenia dôvodov neúmerne dlhej opravy vozidla (vzhľadom na rozsah poškodení tohto vozidla). Ak sa v konaní preukáže, že neúmerne dlhú dobu opravy poškodeného vozidla zapríčinil svojim postupom autoservis, žalovaný nevidel dôvod, prečo by mal za tento čas žalobcovi (ako právnenému nástupcovi poškodeného) poskytnúť kompenzáciu (nakoľko žalovaný žiadnym spôsobom nezavinil prieťahy pri oprave poškodeného vozidla a poskytnutie poistného plnenia aj za tento čas by bolo proti podstate povinného zmluvného poistenia). Nájom náhradného vozidla má poškodenému pokryť len nevyhnutné obdobie, počas ktorého nedokáže svoje osobné potreby uspokojovať inak. Je preto potrebné skúmať, či poškodený nevyhnutne potreboval náhradné vozidlo počas celej doby (na aké účely, z akých dôvodov, či bol / nebol schopný zabezpečiť svoju prepravu iným spôsobom, a pod.), za ktorú si žalobca uplatňuje nárok na náhradu skutočnej škody. Žalovaný aj z týchto dôvodov navrhol výsluch poškodeného za účelom objasnenia uvedených skutočností. Pre posúdenie korešpondencie dĺžky opravy s rozsahom poškodenia priložil žalovaný ako dôkaz fotodokumentáciu poškodeného vozidla. Žalovaný zároveň namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, a to predovšetkým z dôvodu, že zo žalobcom predložených dôkazov jednoznačne nevyplýva, kto bol / je vlastníkom náhradného vozidla, či je predmetné náhradné vozidlo priamo vo vlastníctve žalobcu, prípadne leasingovej spoločnosti (ak je náhradné vozidlo predmetom financovania) a pod. Práve od zistenia toho, kto bol vlastníkom náhradného vozidla v čase uzavretia Nájomnej zmluvy závisí, či bol žalobca oprávnený náhradné vozidlo prenajať, resp. či bol na takýto právny úkon povinný vopred si vyžiadať súhlas od vlastníka náhradného vozidla, a teda, či bol vôbec žalobca oprávnený uzavrieť Nájomnú zmluvu s poškodeným a prenechať mu do dočasného užívania náhradné vozidlo. K úrokom z omeškania žalovaný uviedol, že faktúra za nájom náhradného vozidla bola žalovanému žalobcom doručená až 11.1.2021 ako príloha podania označeného ako "Vec: Uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky" zo dňa 22.12.2020. Následne žalovaný oznámil výsledok likvidácie (vo vzťahu k náhradnému vozidlu) poškodenému podaním označeným ako "vybavili sme Vašu poistnú udalosť" zo dňa 13.1.2021 v ktorej žalovaný žalobcovi zároveň uviedol, v akej výške poskytuje poistné plnenie (za náhradné vozidlo) a dôvody neposkytnutia poistného plnenia v celom (uplatnenom) rozsahu. Z ustanovenia § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP vyplýva, že poisťovateľ má o. i. povinnosť poskytnúť poistné plnenie iba vtedy, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný. Iba v prípade, ak na základe vykonaného šetrenia škodovej udalosti

dospeje poisťovateľ k záveru, že nárok poškodeného na náhradu škody je preukázaný čo do dôvodu a výšky, poskytne poškodenému poistné plnenie, a to v lehote 15 dní odo dňa ukončenia šetrenia škodovej udalosti podľa ustanovenia § 11 ods. 7 zákona o PZP. S poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že žalovaný v lehote stanovenej ustanovením § 11 ods. 6 zákona o PZP splnil svoju povinnosť, ukončil šetrenie škodovej udalosti - t. j. v lehote plynúcej od momentu, od kedy mu boli zo strany žalobcu, resp. poškodeného predložené všetky doklady potrebné k riadnemu ukončeniu likvidácie, a na jeho základe oznámil žalobcovi dôvody, pre ktoré mu poistné plnenie poskytol v určitej časti. V tomto smere dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, z ktorého je zrejmé, že a) pokiaľ žalovaný ako poisťovateľ v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia škodovej udalosti skončil šetrenie škodovej udalosti a oznámil žalobcovi dôvody, pre ktoré poskytol poistné plnenie sčasti, splnil si svoju zákonnú povinnosť, a to bez ohľadu na výsledok, akým bola predmetná škodová udalosť zo strany žalovaného ako poisťovne ukončená, b) správnosť záveru žalovaného ako poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu poskytol poistné plnenie sčasti, je pritom irelevantná, nakoľko v zmysle citovaného ustanovenia je žalovaný ako poisťovateľ povinný „len“ poskytnúť písomné vysvetlenie, a toto doručiť žalobcovi v určenej lehote; to, že žalovaný ako poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv žalobcu, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nespĺnila vôbec a následne prijať záver, že nespĺnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle ustanovenia § 11 ods. 8 zákona o PZP do omeškania. Vo vzťahu k žalobcom citovaným rozhodnutiam Krajského súdu v Žiline žalovaný uvádza, že tieto nie sú pre posúdenie nároku žalobcu na úhradu úrokov z omeškania relevantné, nakoľko táto otázka bola predmetom posudzovania Najvyššieho súdu SR, ktorý k nej zaujal jednoznačné stanovisko a týmto stanoviskom (právnym názorom) sú sudy prvej inštancie aj odvolacie sudy viazané. Žalobca preto nemá voči žalovanému nárok na úhradu úrokov z omeškania v uplatnenom rozsahu.

5. Žalobca v replike odpor označil za nedôvodný. K vecnej legitímácii uviedol, že v danom prípade je oprávneným držiteľom a a vlastníkom vozidla a je oprávnený s ním disponovať a dať ho do podnájmu tretej osobe. Skutočnosť, že nájomná zmluva neobsahuje doslovné označenie nemôže mať za následok neplatnosť takejto zmluvy, vzhľadom k čomu v nijakom prípade neobstojí námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie vznesená žalovaným. Predložil aj technický preukaz predmetného motorového vozidla. K nutnosti a účelnosti doby prenájmu náhradného vozidla uviedol, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodené z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od neho spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátanie poistného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018 a zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019. Žalovaný predložil faktúru vystavenú autoservisom AT a.s. zo dňa 15.12.2020, pričom poukazuje na to, že rovnaký dátum je označený i ako dátum dodania služby. Z predloženej faktúry za opravu vozidla síce vyplýva doba skončenia prác na vozidle, a to dňa 15.12.2020, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetnej veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu zo strany žalovaného. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Po pripísaní plnenia na účet autoservisu, tento informoval poškodeného o možnosti prevzatia opraveného vozidla a až potom bola reparovaná možnosť užívania predmetu vlastníctva. Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Bezodkladne po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si

toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Poukázal na skutočnosť, že v prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poistných udalostí je zo strany autoservisov bežne uplatňované zádržné právo k opravovanému motorovému vozidlu, a to celkom v súlade so zákonom, a to až do momentu zaplatenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poistného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Až následne teda klasicky dochádza k vydaniu opraveného motorového vozidla poškodenému. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval dostatočnou hotovosťou (finančnými prostriedkami) na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla je nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla a v žiadnom prípade nie vystavením faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla bez možnosti jeho reálneho užívania. Pokiaľ žalovaný považoval za potrebné skúmať priebeh procesu opravy poškodeného vozidla a skúmať príčiny prieťahov pri oprave, takéto skúmanie považoval za nadbytočné, keďže ani samotný poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla. Nemôže sa preto jednať o okolnosť, ktorá by vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla. Postup prác v servise je skutočne závislý od mnohých faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. S poukazom na to preto nemožno tieto skutočnosti pričítať na úkor poškodeného a vyžadovať, aby sám znášal náklady za obdobie, kedy bol nedobrovoľne obmedzený v užívaní svojho vozidla a prenájom náhradného vozidla bol preňho na účely jeho bežného fungovania nevyhnutný. Okamžite po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 07.12.2020 do 22.12.2020, t. j. 16 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z čestného prehlásenia poškodeného, ako aj z predloženého potvrdenia autoservisu, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovaného. Návrhy žalovaného na dokazovanie vo vzťahu k dobe prenájmu náhradného vozidla (výsluch štatutára autoservisu, výsluch poškodeného a znalecké dokazovanie resp. odborné vyjadrenie) považoval s poukazom na uvedené skutočnosti za nadbytočné a nehospodárne. V danom prípade nie je potrebné skúmať priebeh procesu opravy poškodeného vozidla, keďže doba skončenia prác na poškodenom vozidle nie je spornou skutočnosťou. K výške denného nájomného za náhradné vozidlo žalobca uviedol, že účtoval štandardné denné nájomné podľa kategórie a typu poškodeného a náhradného vozidla vo výške 83,34 Eur bez DPH, resp. 100,- Eur s DPH. Ak sa žalovaný odvoláva na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, potom je potrebné ako účelové vyhodnotiť jeho konanie, pričom výšku nájmu rozporuje až v súdnom konaní (pri čiastočnom plnení výšku nájmu nenamietal a namietal len dobu nájmu - porov. žalovaným predložené oznámenie o skončení šetrenia poistnej udalosti zo dňa 13.1.2021) a k výške nájmu za náhradné vozidlo neprodukoval žiaden dôkaz. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičovanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014). Vo vzťahu k úrokom z omeškania v celom rozsahu odkázal na svoje tvrdenia v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu. Žalobca zároveň uviedol, že v dôsledku chyby v písaní bol nesprávne uvedený úrok z omeškania, správne je tak ako je uvedené v bode 12. žaloby, a to úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 583,28 Eur od 03.02.2021.

6. Žalovaný v duplike poukázal na neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.12.2020 uzavretej medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom a z ktorej vyplýva, že poškodený postúpil na žalobcu peňažnú pohľadávku voči "AXA poisťovňa, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu". Dlžník, voči ktorému pôvodný veriteľ (poškodený, postupca) evidoval peňažnú pohľadávku, nie je označený dostatočne určito a zrozumiteľne, nakoľko v zmluve o postúpení

pohľadávky absentuje uvedenie sídla dlžníka a jeho identifikačného čísla (t. j. IČO), hoci sa jedná o povinné identifikačné prvky pri každej právnickej osobe. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky teda nie je zrejmé, voči komu je peňažná pohľadávka postupovaná, nakoľko dlžník je vymedzený neurčito. Zároveň je ako dlžník v zmluve o postúpení pohľadávky označená organizačná zložka zahraničnej právnickej osoby, ktorá nemá právnu ani procesnú subjektivitu (tzn. ako dlžník je označený non subjekt). Ak si žalobca v tomto konaní na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uplatňuje voči žalovanému peňažný nárok, uplatňuje si ho voči inému subjektu ako tomu, ktorý je ako dlžník uvedený v zmluve o postúpení pohľadávky. Žalobca sa úhrady uplatneného nároku voči žalovanému domáha bez právneho dôvodu, resp. na základe právneho dôvodu, z ktorého nevyplýva, že by mu uplatňovaný nárok svedčal voči žalovanému. Žalovaný považoval uvedenú zmluvu za neurčitú aj v časti vymedzenia postupovanej pohľadávky. V zmluve o postúpení pohľadávky absentuje označenie poisťnej zmluvy, z ktorej mala dlžníkovi vzniknúť povinnosť plniť poškodenému. V zmluve sa neuvádza ani číslo poisťnej udalosti, pod ktorým bol nárok poškodeného žalovaným likvidovaný. V zmluve o postúpení pohľadávky sa síce uvádza, že škoda bola spôsobená vozidlom značky X. T., EČV: M. XXXBC, neuvádza sa v nej však identifikácia vozidla, na ktorom mala byť škoda spôsobená, kedy, kde a kým mala byť škoda na vozidle poškodeného spôsobená, ktorá časť poškodeného vozidla bola poškodená, čo by prispelo ku konkretizácii poisťnej udalosti / škodovej udalosti, z ktorej poškodený postupuje svoj nárok na žalobcu. Aj z týchto dôvodov je zmluva o postúpení pohľadávky neurčitá. Žalovaný opätovne poukázal na to, že je potrebné skúmať, či poškodený skutočne počas doby odo dňa 7.12.2020 do dňa 22.12.2020 potreboval mať k dispozícii náhradné vozidlo, či svoje podnikateľské/pracovné potreby nemohol uspokojovať bez potreby použitia svojho motorového vozidla, prípadne s použitím iného motorového vozidla - napr. druhého vozidla v jeho vlastníctve ako obchodnej spoločnosti a pod. V tomto smere žalovaný dal súdu do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9.10.2019, sp. zn.: 3Cob/81/2019, ako aj rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 14.10.2016, sp. zn.: 14C/556/2015 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14.3.2018, sp. zn.: 9Co/193/2017. V otázke nutnosti prenájmu náhradného vozidla dal do pozornosti aj rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.10.2018, sp. zn. 23Cb/66/2015. Nájom náhradného vozidla má poškodenému pokryť len nevyhnutné obdobie, počas ktorého nedokáže svoje osobné potreby uspokojovať inak. Je preto potrebné skúmať, či poškodený nevyhnutne potreboval náhradné vozidlo počas celej doby (na aké účely, z akých dôvodov, či bol / nebol schopný zabezpečiť svoju prepravu iným spôsobom, a pod.), za ktorú si žalobca uplatňuje nárok na náhradu skutočnej škody. Žalobca v konaní nepreukázal, že poškodený (vôbec) náhradné vozidlo potreboval, a to nevyhnutne počas celej doby, kedy bolo jeho poškodené vozidlo v servise, ako poškodený zabezpečoval svoju prepravu v dňoch medzi škodovou udalosťou, pri ktorej bolo jeho vozidlo poškodené a prenajatím náhradného vozidla, na aký účel / z akého dôvodu poškodený potreboval mať k dispozícii náhradné vozidlo vo vymedzenom čase, aké cesty (odkiaľ - kam, kedy, v akom rozsahu, ako dlho trvali) poškodený s náhradným vozidlom vykonal, vysvetlenie, prečo si poškodený nedokázal svoje potreby (prepravu) uspokojiť inak ako nájmom náhradného vozidla, že náklady na nájom náhradného vozidla boli poškodeným vynaložené, že náklady na nájom náhradného vozidla boli poškodeným vynaložené nevyhnutne a účelne, či poškodený náhradné vozidlo v čase odo dňa 7.12.2020 do dňa 22.12.2020 reálne používal (a teda, či sa zo strany poškodeného, resp. žalobcu nejednalo o fiktívny nájom za účelom generovania ďalšej škody), a to napriek tomu, že ho v tomto smere zaťažuje dôkazné bremeno. Nakoľko žalobca vyššie uvedené skutočnosti v konaní hodnoverným spôsobom nepreukázal, neuniesol dôkazné bremeno, v dôsledku čoho sú jeho tvrdenia nepreukázané. Žalovanému teda (obdobne ako v prípade otázky právneho základu uplatňovaného nároku a vecnej legitímácie), nevznikla povinnosť účinne popierať tvrdenia žalobcu, nakoľko tie neboli z jeho strany preukázané. Z judikatúry slovenských a českých súdov vyplýva, že nárok poškodeného na náhradu nákladov takto vynaložených je daný len vtedy, ak je tento prenájom náhradného vozidla poškodeným možné považovať za nutný a účelný. Je pritom povinnosťou súdu skúmať, či tieto dve elementárne podmienky sú splnené. Za účelom preukázania týchto dvoch podmienok je žalobca povinný produkovať dôkazy, a teda svoje skutkové tvrdenia o nutnosti a účelnosti nájmu náhradného vozidla adekvátnym spôsobom preukázať. Žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Martin, sp. zn. 10C/77/2020 zo dňa 11.8.2021. Za podstatný časový moment (v prípade, ak bude súd prvej inštancie vychádzať z premisy, že nájom náhradného vozidla je nevyhnutný a účelný počas celej doby trvania opravy, hoci žalovaný má za to, že uvedené časové momenty sa vzájomne nepodmieňujú a neprekývajú) je potrebné považovať moment, kedy bola oprava poškodeného vozidla autoservisom ukončená. Za týmto účelom žalovaný navrhuje vykonať aj dokazovanie, a to výsluchom povereného zamestnanca autoservisu, výsluchom poškodeného a oboznámením listín založených v spise (napr. faktúra za opravu poškodeného vozidla). Z dôkazov, ktoré boli v konaní predložené jednoznačne vyplýva, že oprava

poškodeného vozidla bola zo strany servisu ukončená dňa 15.12.2021. Pokiaľ nájom náhradného vozidla trval dlhšie (tzn. aj po uvedenom dátume), nie je možné považovať ho za účelný a nevyhnutný. Počnúc dňom 15.12.2021 mohol mať poškodený svoje poškodené vozidlo k dispozícii a mohol ho používať. Predmetom ďalšieho dokazovania preto zákonite musí byť aj skúmanie dôvodov, pre ktoré poškodený týždeň po ukončení opravy poškodeného vozidla stále užíval náhradné vozidlo. Ak by sa poškodený správal ako riadny hospodár, svojim konaním by neprispieval k zbytočnému navyšovaniu škody, a tomu by zamedzil o. i. aj tým, že by si prevzal vozidlo v servise (pričom uvedené možno od poškodeného rozumne očakávať). Nič poškodenému nebránilo v tom, aby opravu poškodeného vozidla autoservisu uhradil a následne si tento nárok uplatňoval u povinného zmluvného poisťovateľa škodcu (t. j. u žalovaného). Uvedené platí bez ohľadu na to, či v danej veci bol / nebol vydaný krycí list žalovaným a kedy. Pokiaľ poškodený čakal na vystavenie krycieho listu žalovaným, hoci jeho poškodené vozidlo bolo opravené a náklady opravy mohol uhradiť autoservisu aj sám, nemožno jeho konanie považovať za konanie riadneho hospodára a rovnako tak nemožno považovať nájom náhradného vozidla po tomto čase za účelný a nevyhnutný. Pokiaľ však poškodený čakal na plnenie zo strany žalovaného, je potrebné v konaní skúmať, kedy bola žalovanému doručená faktúra za opravu poškodeného vozidla a akým spôsobom, kedy bol vystavený krycí list, kedy a ako bol servisu doručený a kedy bolo poskytnuté plnenie zo strany žalovaného. Za týmto účelom žalovaný označil ako dôkazy faktúru za opravu poškodeného vozidla, výsluch autoservisu, resp. povereného zamestnanca, k spôsobu a dátumu doručenia faktúry za opravu poškodeného vozidla žalovanému, výsluch / vyjadrenie zamestnanca likvidácie žalovaného k spôsobu a dátumu doručenia faktúry za opravu poškodeného vozidla žalovanému, krycí list, výsluch / vyjadrenie zamestnanca likvidácie žalovaného k spôsobu a dátumu doručenia krycieho listu autoservisu, výsluch poškodeného. Žalobca na preukázanie dĺžky opravy nepredložil kalkuláciu opravy s uvedením rozpisu jednotlivých položiek a náhradných dielov, ako aj s uvedením času práce. Žalovaný preto navrhuje, aby konajúci súd v rámci edičnej povinnosti uložil žalovanému povinnosť tieto dôkazy predložiť, nakoľko nepreukázal ako dlho trvala oprava vozidla a z akého dôvodu trvala taký čas. Žalovaný uznal ako obvyklý a účelný nájom náhradného vozidla v dĺžke 9 dní, a to s ohľadom na technologické postupy a normohodiny uvedené vo faktúre vystavenej servisom. Zároveň žalovaný poukazuje na skutočnosť, že v zmysle faktúry vystavenej servisom je ako dátum dodania tovaru / vykonania služby uvedený dátum 15.12.2020, hoci v zmysle preberacieho protokolu k Nájomnej zmluve bolo náhradné vozidlo žalobcovi poškodeným odovzdané až dňa 22.12.2020, t. j. týždeň po dodaní služby servisom v zmysle faktúry za opravu. Žalobca nepreukázal a racionálne neodôvodnil prečo bola dĺžka nájmu neprímeraná štandardnej dĺžke opravy. Obchodná stratégia a taktika žalobcu, t. j. jeho business management nemôže byť za žiadnych okolností na ťarchu žalovaného, t. j. ak si poškodený od autopožičovne požičia náhradné vozidlo na istú dobu bez vedomosti o možnom časovom horizonte ukončenia nájmu, uvedené predstavuje istý druh podnikateľského rizika žalobcu ako "autopožičovne". Za týmto účelom navrhoval vykonať v konaní výsluch štatutára autoservisu, ktorý opravu poškodeného vozidla vykonal, resp. výsluch ním poverenej osoby, ktorá opravu vozidla vykonal, a to za účelom objasnenia dôvodov neúmerne dlhšej opravy vozidla (vzhľadom na rozsah poškodení tohto vozidla) a skúmať napr. kedy a za akých podmienok a v akých intervaloch boli objednávané náhradné diely na poškodené vozidlo, vykonávané obhliadky, podaná žiadosť o vystavenie krycieho listu, z akého dôvodu vznikali neúmerné odstupy medzi jednotlivými úkonmi vykonávanými autoservisom pri oprave vozidla a pod. Ak sa v konaní preukáže, že neúmerne dlhú dobu opravy poškodeného vozidla zapríčinil svojim postupom autoservis, žalovaný nevidí dôvod, prečo by mal za tento čas žalobcovi (ako právnenému nástupcovi poškodeného) poskytnúť kompenzáciu (nakoľko žalovaný žiadnym spôsobom nezavinil prietahy pri oprave poškodeného vozidla a poskytnutie poisťného plnenia aj za tento čas by bolo proti podstate povinného zmluvného poistenia). Vo vzťahu k úrokom z omeškania zotrval na doterajšej argumentácii prezentovanej v predchádzajúcom vyjadrení.

7. Okresný súd Banská Bystrica postúpil dňa 05.08.2021 vec Okresnému súdu Žilina ako súdu príslušnému na jej prejednanie, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3 resp. § 14 ods. 3 z. č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní.

8. Uznesením č. k. 51C/54/2021-66 zo dňa 12.05.2022 súd rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom žalovaného, a to s UNIQA pojišťovnou, a.s., nakoľko mal preukázané, že spoločnosť AXA pojišťovna, a. s. ako pôvodný žalovaný bol ku dňu 31.08.2021 vymazaný na základe dobrovoľného výmazu v dôsledku cezhraničného zlúčenia, pričom jej nástupníckou spoločnosťou je UNIQA pojišťovna, a.s..

9. Súd nariadil pojednávanie na deň 22.09.2022, na ktorom vec prejednal a rozhodol za prítomnosti právnych zástupcov strán sporu. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní zotrvala na doterajšej argumentácii v spore. Poukázala, že v prípade ak dôjde k poškodeniu motorového vozidla, ktoré je opraviteľné, má poškodený nesporný nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude mať k dispozícii svoje opravené vozidlo. Poškodená spoločnosť nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, rovnako ani doručenie faktúry za opravu zo strany autoservisu do dispozičnej sféry žalovaného, resp. rýchlosť šetrenia poisťnej udalosti a vyplatenie škody zo strany žalovaného. Nesporne preto daný nárok žalobcu priamo súvisí s nárokom poškodeného. Predložila súdu vyjadrenie autoservisu, o ktorom teda bližšie opisuje postup pri hradení nákladov za opravu motorového vozidla uplatňovaných prostredníctvom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Čo sa týka nároku na zaplatenie úroku z omeškania, v tomto smere považovala nárok za dôvodný v celom rozsahu. Žalovaný vo svojich podaniach poukazoval na rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, avšak medzičasom došlo k ustáleniu rozhodovacej praxe, ktorá bola v tomto smere nejednotná a navyše súd už takisto zaujal stanovisko, na základe ktorého máme za to, že nárok žalobcu je v plnom rozsahu dôvodný. Za týmto účelom predložila jedno z takýchto rozhodnutí, a to konkrétne uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 23.2.2022 sp. zn. 3Obdo 27/2021. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že žalovaný má za to, že nájom náhradného vozidla bol určený účelne a nevyhnutný za obdobie od 07.12.2020 do 15.12.2020. Škodlivý následok na poškodenom vozidle bol odstránený ukončením opravy, a teda oprava poškodeného vozidla bola ukončená dňa 15.12.2020, ak nájom trval dlhšie, nie je možné ho považovať za účelný a nevyhnutný. Predmetom ďalšieho dokazovania by malo byť aj skúmanie dôvodov, pre ktoré poškodený náhradné vozidlo užíval aj po oprave jeho vozidla. Zároveň poukázala aj na skutočnosť, že poškodený je obchodnou spoločnosťou, to znamená, že je možné, že mal k dispozícii aj iné vozidlo a nemusel teda využiť služby spoločnosti, ktorá poskytuje náhradné vozidlo. Čo sa týka otázky úrokov z omeškania, poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktoré je bližšie špecifikované v jednotlivých vyjadreniach žalovaného. Rozhodnutia, na ktoré žalobca poukazuje, rozhodnutie ústavného súdu, tieto nemožno považovať v súčasnosti za relevantné, nakoľko v nich teda ústavný súd nekonštatoval skutočnosti, ktoré by teda nejakým spôsobom rozporovali to, čo je uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu, ale naopak teda ústavný súd konštatoval, že teda túto otázku ponecháva na ďalšie vyriešenie v kompetencii Najvyššieho súdu SR, to znamená, že máme za to, že predmetné rozhodnutie v súčasnosti prekonané nebolo.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, celým spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

11. Zo správy o nehode zo dňa 28.11.2020 súd zistil, že pri dopravnej nehode v Žiline došlo k poškodeniu motorového vozidla poškodeného (č. I. 31 spisu).

12. Zmluvou o nájme č. 90/2020 zo dňa 07.12.2020 žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca sa dohodli na nájme motorového vozidla X. Z., EČV: K. XXX JR. od 07.12.2020 do 22.12.2020 so zmluvným nájomným 100,-Eur s DPH/deň. Jednorazový poplatok za pristavenie a odobratie vozidla bol dohodnutý vo výške 30,-Eur s DPH (č. I. 8 spisu). Podľa Protokolu o prenájme náhradného vozidla, si vozidlo prevzal poškodený dňa 07.12.2020 a odovzdal žalobcovi dňa 22.12.2020 (č. I. 11 spisu).

13. Žalobca vystavil poškodenému dňa 22.12.2020 faktúru č. 1242020 splatnú dňa 29.12.2020 na sumu 1.358,34 Eur bez DPH za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 90/2020, za obdobie od 07.12.2020 do 22.12.2020. Súčasťou fakturovanej sumy bol aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla 30,- Eur (č. I. 8 rub spisu).

14. Poškodený ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 22.12.2020 za odplatu svoju peňažnú pohľadávku voči pôvodnému žalovanému vo výške 1.358,34,-Eur bez DPH z titulu poisťného plnenia, ktorá odplata zodpovedá sume 1.357,34 Eur z titulu faktúry č. 1242020. Podľa čl. 5 Zmluvy vzájomné nároky, a to úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájomného za náhradné vozidlo, sa podpisom zmluvy započítali, pričom žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet (č. I. 9 spisu).

15. Poškodená spoločnosť čestným prehlásením zo dňa 22.12.2020 vyhlásila, že mala od žalobcu prenajaté náhradné motorové vozidlo X. Z. od 07.12.2020 do 22.12.2020, z dôvodu, že jej vozidlo bolo

po poisťnej udalosti č. 20.20007.0050306.1 zo dňa 28.11.2020 v autoservise, až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Zároveň prehlásila, že nemala po dobu opravy vozidla k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre ňu nevyhnutý z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti (č. I. 10 spisu).

16. Podľa potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu vystaveného spoločnosťou A.T. a.s., Toyota Žilina, ktorá opravovala motorové vozidlo poškodeného, bolo motorové vozidlo poškodeného prevzaté do autoservisu za účelom opravy dňa 07.12.2020. Po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany poisťovne AXA pojišťovna a. s. dňa 22.12.2020 bolo poškodené vozidlo odovzdané držiteľovi bezodkladne a to dňa 22.12.2020 (č. I. 6 rub). Zároveň spoločnosť AT, a.s. zo dňa 02.11.2021 vystavila potvrdenie o bežnej obchodnej praxi uplatňovanej pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch, kedy náklady za opravu poškodeného vozidla uhrádza poisťovňa z povinného zmluvného poistenia vinníka autonehody. Výslovne potvrdili, že v deň ukončenia prác súvisiacich s opravou poškodeného motorového vozidla servis vystaví faktúru, v ktorej sú vyčíslené náklady za opravu. Túto faktúru servis v deň jej vystavenia automaticky odosiela príslušnej poisťovni, ktorá z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody je povinná faktúru zaplatiť. V prípade, že poisťovňa je zmluvným partnerom ich autoservisu ako náhrada úhrady faktúry sa využíva tzv. krycí list. Krycí list vystavuje príslušná poisťovňa a tento doručuje ich autoservisu. Autoservis vydá poškodenému opravené vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu na úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla zo strany poisťovne (č. I. 72 spisu).

17. Poškodený oznámil predchodcovi žalovaného postúpenie pohľadávky listom zo dňa 22.12.2020 (č. I. 10 rub spisu). Následne si žalobca si u predchodcu žalovaného listom zo dňa 22.12.2020 uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky (č. I. 7 spisu).

18. Podľa oznámenia o poistnom plnení zo dňa 13.01.2021 žalovaný náklady na zapožičanie náhradného vozidla priznal za obdobie od 07.12.2020 do 15.12.2020 a priznal aj poplatok za pristenie vozidla. Poistné plnenie tak priznal žalobcovi vo výške 775,06 Eur (č. I. 31 rub spisu), ktorú sumu žalobcovi uhradil dňa 18.01.2021 (č. I. 6 spisu).

19. Z faktúry vystavenej spoločnosťou A.T. a.s. dňa 15.12.2020 s dátumom splatnosti 29.12.2020 vyplýva, že táto si voči poškodenému fakturovala sumu 2.096,53 Eur za opravu poškodeného vozidla (č. I. 32 spisu).

20. Z technického preukazu k osobnému vozidlu X. Z., EČV: K. XXX L. súd zistil, že ako vlastník vozidla je evidovaný žalobca (č. I. 41 spisu).

21. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd danú vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej iba „OZ“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1 OZ postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 526 ods. 2 OZ ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Nárok žalobcu sa odvíja od ust. § 15 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z. ako aj z ust. § 442 Občianskeho zákonníka. V danom prípade bolo nesporné, že dňa 28.11.2020 došlo k dopravnej nehode v Žiline, pričom v dôsledku tejto nehody došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni predchodcu žalovaného. V dôsledku uvedeného poškodený si od žalobcu prenajal náhradné motorové vozidlo počas trvania opravy jeho vlastného vozidla poškodeného poistencom žalovaného. Na základe zmluvy o nájme č. 90/2020 zo dňa 07.12.2020 poškodený užíval vozidlo X. Z. EČV: ZA XXX L. v rozsahu 16 dní nájmu, a to v období od 07.12.2020 do 22.12.2020, pričom nájom skončil dňa 22.12.2020. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 1242020 za prenájom vozidla v dĺžke

16 dní spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- Eur, spolu vo výške 1.358,34 Eur bez DPH, na základe čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie nájomného. Z Oznámenia o poistnom plnení od žalovaného zo dňa 13.01.2021 vyplýva, že žalovaný daným listom oznámil predchodcovi žalobcu, že mu poukázal poistné plnenie vo výške 775,06 Eur s odôvodnením priznania poistného plnenia za 9 dní s tým, že denná výška nájmu nebola spochybnená. Zároveň žalobcovi priznal poistné plnenie za poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla.

23. Spornou v konaní bola otázka aktívnej vecnej legitímácie, výška denného nájmu a doba trvania nájmu náhradného vozidla, ako aj nárok na úroky z omeškania.

24. Vo vzťahu k námietke aktívnej vecnej legitímácie okresný súd konštatuje, že dospel k záveru o danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.12.2020 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. V článku 4 Zmluvy si strany dohodli odplatu postúpenia vo výške 1.358,34 Eur. V čl. 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie a na úhradu nájomného) sa podpisom zmluvy započítavajú. Zo Zmluvy o postúpení tak nepochybne vyplýva predmet - postúpenie pohľadávky vo výške 1358,34 Eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 1.358,34 Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 1242020. Tým, že si strany započítali vzájomné pohľadávky, stretli sa pohľadávka žalobcu za nájomné (voči poškodenému ako nájomcovi) a pohľadávka poškodeného - nájomcu na odplatu za postúpenú pohľadávku a vzájomne zanikli. Nezanikla tým však postúpená pohľadávka a započítanie bolo voči nej, ako nároku voči poisťovni irelevantné. V dôsledku dohody o započítaní vzájomných pohľadávok sa poškodený dostal do rovnakej situácie, ako keby svoj dlh zaplatil, keďže účinky započítania sú rovnaké ako v prípade plnenia. Zmluvou o postúpení došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vyporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa tak žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom na jej uplatnenie. Zároveň súd dodáva, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia podľa § 525 Občianskeho zákonníka. Tým, že žalobca nadobudol pohľadávku, musel zaplatiť dohodnutú odplatu. Zároveň sa súd nestotožnil s argumentáciou žalovaného o neurčitosti Zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko z nej vyplýva predmet postúpenia - pohľadávka poškodeného voči žalovanému je dostatočne špecifikovaná. Navyše na základe uplatnenia si uvedeného nároku žalobcom v zmysle predmetnej zmluvy už sám žalovaný čiastočne žalobcovi plnil.

25. Aktívna vecná legitímácia žalobcu bola splnená aj vo vzťahu k vlastníctvu náhradného motorového vozidla. Z technického preukazu mal súd preukázané, že prenajaté motorové vozidlo je vo vlastníctve žalobcu.

26. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu táto je na strane žalovaného rovnako daná. Pasívna vecná legitímácia žalovaného vyplýva priamo z § 15 ods. 1 zákona o PZP, podľa ktorého poisťovateľ, t.j. žalovaný uhrádza poškodenému náhradu škody.

27. V danom prípade vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodený sa v dôsledku poistnej udalosti zavinenej škodcom - poisťencom predchodcu žalovaného dostal do situácie že bol nútený si prenajať náhradné vozidlo. Súd mal preukázané, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodený užíval prenajaté vozidlo od 07.12.2020 do 22.12.2020, počas jeho opravy v autoservise. Bolo preukázané, že k nehode došlo dňa 28.11.2020, vozidlo si dal poškodený opraviť v autoservise dňa 07.12.2020, pričom po dobu opravy vozidla si prenajal náhradné vozidlo u spoločnosti žalobcu. Je teda preukázaná príčinná súvislosť medzi poistnou udalosťou a užívaním náhradného vozidla poškodeným, po dobu, po ktorú bolo v autoservise vozidlo poškodené pri spomínanej dopravnej nehode. Nebyť poškodenia vozidla, ku ktorému došlo k nehode, poškodený by nemusel vyhľadať autoservis a dať si vozidlo opraviť, ale mohol svoje vlastné vozidlo užívať. Keďže však bol nútený dať vozidlo do opravy v autoservise, počas tejto doby si prenajal náhradné vozidlo, pričom z čestného prehlásenia poškodeného vyplýva, že prenájom náhradného vozidla počas tejto doby bol nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti.

28. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť

vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená. (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991...).

29. Žalovaný urobil spornou skutočnosť účelnosti a celkovú dobu nájmu - užívania vozidla. Žalobcovi po prešetrení poisťnej udalosti priznal nárok v rozsahu iba 9 dní, namiesto uplatnených 16 dní (od 07.12.2020 do 15.12.2020). Pri posudzovaní účelnosti a dôvodnosti nákladov aj z hľadiska časového rozsahu ich vyjadrenia je namieste zohľadňovať predovšetkým okolnosť skutočného obmedzenia poškodeného v možnosti užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. Z dôkazov nevyplývalo, že by poškodený mal akúkoľvek možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie vykonávania opravárenských prác na poškodenom vozidle. Dĺžka opravy vozidla vyplýva aj z čestného prehlásenia autoservisu, podľa ktorého bolo vozidlo poškodeného prevzaté do autoservisu za účelom opravy 07.12.2020 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany poisťovne AXA dňa 22.12.2020 bolo vozidlo odovzdané poškodenému. Zároveň spoločnosť, ktorá vykonávala opravu vozidla potvrdila, že ide o bežnú obchodnú prax uplatňovanú pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch kedy náklady za opravu poškodeného vozidla uhrádza poisťovňa z povinného zmluvného poistenia. V deň ukončenia prác na poškodenom vozidle autoservis odosiela faktúru príslušnej poisťovni, ktorá je povinná z PZP vinníka nehody faktúru zaplatiť. V prípade, že poisťovňa je ich zmluvným partnerom ako náhrada úhrady faktúry sa používa tzv. Krycí list vystavený príslušnou poisťovňou a tento doručuje autoservisu a ten potom vydaná poškodenému opravené vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu.

30. Poškodený z titulu poisťnej udalosti nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného tak patria do oprávneného nároku poškodeného. Pokiaľ dôjde k opraviteľnému poškodeniu motorového vozidla, má poškodený nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo. Vo všeobecnosti platí, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že poškodený mal prenajaté motorové vozidlo len na nevyhnutnú dobu od 07.12.2020 do 22.12.2020. Práve za stavu, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu), ktorý stav zavinil klient žalovaného, nemožno nepriaznivosť tohto stavu umocňovať u poškodeného jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, prípadne aby počas opravy vozidla poškodený riešila daný stav inak, než zapožičaním náhradného motorového vozidla (napr. používaním hromadnej dopravy), prípadne zisťovať autopožičovne za najlacnejšie nájomné. Takýmto prístupom by bol poškodený neprimerane a nedôvodne zaťažovaný, keď je už daným stavom výrazne obmedzovaný, ktorý navyše nezavinil. V tomto smere okresný súd vzhľadom na predložené dôkazy nevidel dôvod k nevyhnutnosti prenájmu vypočúvať poškodeného. Je nepochybné, že poškodený prenajatý automobil používal na taký istý účel ako svoje poškodené vozidlo, na zabezpečenie podnikateľských aktivít.

31. Súd má za to, že bolo dôvodné vychádzať z preukázanej dĺžky nájmu podľa nájomnej zmluvy, potvrdenia autoservisu, čestného prehlásenia od poškodeného a nie z dátumu vyhotovenia faktúry za opravu 15.12.2020, ako to namietal žalovaný. V danom dni bola vystavená len faktúra, preto súd nevykonal ďalšie žalovaným navrhované dokazovanie ohľadne dĺžky opravy a v tejto súvislosti účelnosti doby nájmu podľa nájomnej zmluvy. Vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi dostatočne preukázalo, že doba nájmu rozhodne nebola ponechaná na ľubovôli poškodeného, že náhrada za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo nebola priznaná za dobu dlhšiu ako bol tento náklad účelný a nutný, t. j. vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody, dopravnou nehodou, lebo súd priznal náhradu za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo len za dobu, pokiaľ bolo toto vozidlo v opravovni v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou.

32. Je potrebné doplniť, že poškodený nevedel a ani nemohol ovplyvniť dobu, za ktorú žalovaný ukončil šetrenie poisťnej udalosti a vyplatil škodu, a preto mu nemôže byť na škodu, že mal po tento čas zapožičané náhradné motorové vozidlo. Okresný súd zdôrazňuje, že sa jedná o časovú súvislosť riešenia likvidácie škodovej udalosti, ktorú poškodený nemôže nijak ovplyvniť. Navyiac poškodený

nemôže nijako ovplyvniť ani dĺžku opravy poškodeného vozidla. Rovnako nemôže ovplyvniť vydanie vozidla autoservisom až po doručení krycieho listu, čo je zaužívaná a bežná prax. Z uvedeného dôvodu okresný súd nevykonal dokazovanie za účelom primeranosti dĺžky nájmu v spojitosti s primeranosťou dĺžky opravy. Súd poukazuje na to, že z predložených listín nepochybne vyplýva nevyhnutnosť a potreba prenajatého vozidla poškodeným, keďže vozidlo mal poškodený nutne k dispozícii do 07.12.2020, čo vyplýva aj z prehlásenia autoservisu. Súd nevzhladol dôvod zisťovať každú jednu cestu vykonanú poškodeným v rozhodnom čase a posudzovať jej dôvodnosť. Takéto oprávnenie jednoznačne nespadá do právomoci žalovaného vo vzťahu k výške poistného plnenia. Je nepochybné, že poškodený dopravnou nehodou, ktorú nezavinil, prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo zaužívaným spôsobom. Bola tak preukázaná nevyhnutnosť prenájmu náhradného motorového vozidla, tak aby poškodený mohla pokračovať vo svojom zaužívanom bežnom dennom režime v rámci podnikateľskej činnosti. Je nemysliteľné, že poškodený by mal preukazovať každú jednu uskutočnenú cestu, kilometer, či potrebu motorového vozidla, tak ako žiadal žalovaný za účelom preukázania nevyhnutnosti prenájmu vozidla. Dôležitým v danej veci je, že poškodený nevyhnutne a preukázateľne v dôsledku škodovej udalosti, ktorú nezavinil, potreboval náhradné vozidlo od žalobcu, za ktoré preukázateľne zaplatil nájom, a teda vznikla skutočná škoda v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou.

33. Žalobca podľa názoru súdu preukázal ujmu spočívajúcu v tom, že poškodený vynaložil náklady za požičanie motorového vozidla po dobu, po ktorú v dôsledku škodovej udalosti nemohol užívať svoje vlastné vozidlo. Uplatňovaná náhrada nákladov len reparuje poškodenému stav, keď nemôže svoje vozidlo užívať. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou sú aj náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Z ustanovenia § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. vyplýva, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na prenájom náhradného vozidla sa považujú náklady, ktoré boli účelne a nutne vynaložené na požičanie náhradného vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného vozidla je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do vydania vlastného vozidla. Uvedené náklady by neboli vznikli, ak by poškodený mohol používať vlastné motorové vozidlo.

34. Pokiaľ namietal žalovaný výšku denného nájomného, súd má za to, že v tomto smere žalovaný neprodukoval žiadne skutkové tvrdenia. Bolo procesnou povinnosťou žalovaného okrem samotného popretia skutkových tvrdení žalobcu podľa § 151 ods. 1 CSP, preukázať svoje vlastné tvrdenia o dôvodnosti takéhoto postupu. Uplatnenie prostriedkov procesnej obrany - popretie skutkových tvrdení protistrany podľa § 151 ods. 2 CSP je nerozlučne spojené so splnením dôkaznej povinnosti podľa článku 8 CSP, teda s označením alebo s predložením dôkazov o obsahu uvedeného popretia. Uvedené tvrdenia žalovaného zostali výlučne v rovine všeobecných, bližšie nekonkretizovaných a nepreukázaných tvrdení.

35. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 775,06 Eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 583,28 Eur uplatnená dôvodne (uplatnená suma 1.358,34 Eur - priznaná suma 775,06 Eur = žalovaná istina 583,28 Eur), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z. z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

36. Pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania, súd poukazuje, že rozhodovacia prax dovolacieho súdu nie je jednotná a súd nemá vedomosť, že by v uvedenej otázke bolo prijaté zjednocujúce stanovisko. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp.

jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobcu) popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. upravuje výlučne následky nesplnenia nepeňažnej povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z.. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania.

37. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od 03.02.2021. Ukončenie poistného šetrenia bolo dňa 13.01.2021, od nasledujúceho dňa, t. j. od 14.01.2020 začala plynúť žalovanému 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia v zmysle § 11 ods. 7 z. č. 381/2001 Z. z., ktorá uplynula 28.01.2021. Súd teda posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania od 29.01.2021, od ktorého dátumu žalobcovi vznikol zákonný nárok na úroky z omeškania. Žalobca si nárok uplatnil až od 03.02.2021 teda od neskoršieho dátumu, preto mu priznal takto uplatnený nárok. Keďže úroky z omeškania neboli dohodnuté, prislúchali žalobcovi úroky zákonné, v súlade s ustanovením § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to úroky z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poistné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poníženú o 583,28 Eur (t. j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia. Súd v tomto smere poukazuje aj na rozsudky Okresného súdu Žilina sp. zn. 38Cb/13/2018 zo dňa 05.02.2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/153/2020 zo dňa 10.2.2021.

38. Pokiaľ súd zamietol návrhy na vykonanie dokazovania navrhnuté žalovaným, a to návrhy na znalecké dokazovanie/odborné vyjadrenie, výsluch štatutára autoservisu alebo ním poverenej osoby vykonaním opravy za účelom zistenia primeranej doby opravy, v tej súvislosti primeranej doby nájmu a tiež výšky denného nájmu, ako aj dokazovanie výsluchom poškodeného za účelom preukázania nevyhnutnosti prenájmu náhradného motorového vozidla, doplnenie dokazovania súd považoval za nadbytočné z dôvodov, ktoré uviedol v predchádzajúcich odsekoch. Okresný súd aj bez vykonania dokazovania v tomto smere mal dostatočne zistený skutkový stav na rozhodnutie vo veci samej a dokazovanie v tomto smere pre rozhodnutie veci považoval za nadbytočné. Pokiaľ išlo o znalecké dokazovanie, aj vzhľadom na výšku nároku by bolo nevhodné dokazovanie nariaďovať a navyše uvedený dôkaz mohol predložiť žalovaný aj sám v zmysle § 209 CSP.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, teda podľa zásady úspešnosti žalobcu v konaní. Nakoľko súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi ako v celom rozsahu úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.